

Udvikling, men Intet have gjort. Vi have saa meget mere troet, at man ikke skulde hengive sig til denne sangvinste Sorgløshed, som det for os staar som utvivlsomt klart, at vort Land lidt efter lidt er blevet saa meget mindre og mindre og tilsidst er blevet saa lille, at dersom Krigenes Ulykke næste Gang kommer over os, bliver der Spørgsmaal for os om at være og ikke være. Det er derfor, vi have fremsat et Forslag, med Hensyn til hvilket vi imidlertid ikke have kunnet naae nogen Tilslutning fra Flertallet. Det ærede Flertal har imidlertid under Udvalgsforhandlingerne, som det ogsaa er antydnet af den ærede Ordfører, rettet det Spørgsmaal til os, om vi ikke ved det Forslag, vi fremsatte om foresøg for et Mar eller to at kunne faae en Bevilling til Anskaffelse af Torpedomateriel, vilde betegne fra vor Side en Dpgivelse af vort tidligere Standpunkt i Forsvarssagen og Overgang til et nyt. Ja, vi have dertil maattet svare, at Enhver vistnok vilde erkjende om os, at dersom vi sagde noget Saadant, vilde det være en fuldstændig Ustandhed fra vor Side, og jeg tror, at Enhver vil vide om os, at vi ikke ved Hjælp af en Ustandhed vilde søge at kjøbe nogen Bevilling. Jeg skal iøvrigt give det ærede Flertal den Ærskendelse, at nogen egentlig stor og stærk Fristelsesnare har det ikke opstillet for os, thi den videste Smøbekommen, vi fandt overfor vort Forslag, var den, at et enkelt Medlem udtalte, at dersom vort Forslag betegnede en Dpgivelse af vort tidligere Standpunkt, formodede han, at der vilde være Haab om, at enkelte Medlemmer her i Thinget mulig kunde stemme for dette Forslag, men han tilspøiede, at han skjønnede tillige, at der vilde være overveiende Sandsynlighed for, at Forslaget, saaledes ændret, dog vilde blive forkastet af det ærede Thing. Iøvrigt har Flertallet sagt, at forsaavidt Forslaget ikke indeholdt nogen Forandring af vort Standpunkt, kunde det ikke sige Andet om det, end hvad der staar i Betænkningen: det fortjener kun at afvises. „Det fortjener kun at afvises“, siger Flertallet, idet det „kun vilde være at betragte enten som en Forudbetaling paa Befæstningsplanen eller som en Tilleggsbevilling til det alt vedtagne Finantslovsforslag“. Begge disse Bemærkninger finder jeg nu ikke rigtige. Det Forslag, vi havde fremsat, vilde ikke være nogen saadan Forudbetaling paa den Forsvarsplan, som vi anse for den rigtige, men det vilde være et Fremstridt paa Forsvarsvæsenets Omraade, som vilde passe ind i enhver Forsvarsplan, og det vilde ikke staa i nogen saadan Forbindelse med Finantslovsforslaget, at der for Flertallet

kunde være Grund til at negte dette Beløb med den Motivering, at det svarede til det samme Beløb, som det nylig har forkastet paa Finantsloven. Hvad man har forkastet paa Finantsloven, var Midler til ganske andre Forsvarsforanstaltninger. Hvad der her foreslaas, er Forsvarsforanstaltninger, om hvilke der ikke var Tale paa Finantslovsforslaget, i alt Fald ikke i den Udstrækning, og man kunde vel snarest finde Grund til at sige, at da Flertallet nu har negtet paa saa mange andre Omraader indenfor det militære Gebet Bevillinger paa § 26, vilde det være en særlig Grund til ad denne Veje, naar denne Sag nu ligger for, at bevilge Noget her. Enhver vil kunne forstaa, at efter den Stilling, som Flertallet har indtaget lige overfor vort Forslag, har der ikke været nogen som helst Grund til at opstille det her i Salen, men jeg skal dog gjøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at Enhver af dem kan faae dette og et hvilket som helst andet Forslag frem ved nu at stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling og saa behandle disse andre Punkter som Ændringsforslag, naar Sagen kommer for til 3die Behandling. Jeg skal nu overlade Thinget at vælge, om det vil følge os, stemme for Overgangen til 3die Behandling, aabne en Mulighed for, at der dog saaledes i Mar kan blive gjort, om ikke Meget, saa dog Noget for Forsvarssagen, eller om man ved at følge den ærede Ordfører for Flertallet vil bewirke, at der Intet bliver udrettet. Jeg tilstaar, for mig er Flertallets Standpunkt fuldstændig uforstaaeligt. Jeg kunde forstaa det, dersom Leberen for Flertallet var det ærede Medlem fra Njøge (Hørup), idet det Indstillingspunkt, som Flertallet er kommet til, nærmest svarer til det Standpunkt, som han hævdede i Hjør; men jeg forstaaer det ikke, naar det ærede Flertal repræsenterer Mænd, der virkelig ønske Forsvarssagen fremmet. Det er mig umuligt at forstaa, hvorledes man af politiske Grunde kan negte endogsaa de mindste Fremstridt paa Forsvarsvæsenets Omraade, jeg forstaaer det ikke. Jeg kan kun sige: mig vilde det være fuldstændig umuligt lige overfor en hvilken som helst Regjering, selv om den politisk iøvrigt var mit Standpunkt diametralt modsat, af politiske Grunde at kunne negte Midler til Landets Forsvar, som jeg anjaa for nødvendige og nyttige.

N. P. Jensen: Jeg behøver næppe at sige, at jeg agter at stemme mod Flertallets Indstilling, og at jeg overhovedet næppe kunde tænke mig det Tilfælde, at jeg vilde komme til at stemme imod noget som helst Lovforslag, som virkelig sigtede til at fremme